

[Hans Knudsen.]

været ændret i 4 år, hvorimod de udgifter, det er beregnet på at dække, i løbet af disse år er steget ret væsentligt. Jeg skal blot nævne, at ikke alene er udgifterne til transport til og fra arbejdspladsen blevet højere, men på grund af vanskelighederne med at skifte bopæl, samtidig med at man skifter arbejdsplads, har mange mennesker fået en særlig byrde som følge af disse transportudgifter. Vi har hvert år diskuteret dette problem uden at kunne finde anden adgang til fradrag end gennem det faste lønmodtagerfradrag. Jeg vil gerne, at vi under det kommende udvalgsarbejde tager dette problem op ved en forhandling med finansministeren med det formål at få lønmodtagerfradraget forhøjet.

Jeg er naturligvis klar over, at såvel en eventuel forhøjelse af lønmodtagerfradraget som de af ministeren foreslåede ændringer — i hvert fald nogle af dem — vil medføre en vis nedgang i provenuet af statsskatterne og tillige visse konsekvenser for kommunerne, måske mest for kommuner, der har rateskala; derfor mener jeg, at forslag om sådanne lempelser egner sig bedst til at behandles nærmere i udvalget, hvor vi kan få foretaget beregninger over virkningerne sammenholdt med udsigterne for en indkomststigning.

Endelig vil jeg gerne rejse et mindre problem af mere teknisk karakter, som har voldt landsskatteretten og ligningsmyndighederne praktiske vanskeligheder. Det drejer sig om bestemmelserne i statsskattelovens § 6 d om fradrag af ejendomsskatter. Medens § 6 a bestemmer, at alle driftsomkostninger, der er afholdt, kan fradrages, siger § 6 d, at alle ejendomsskatter, der er udredt, kan fradrages; de er altså helt sidestillet med personlige skatter. Såvel i finansministerens store reformforslag som vistnok også i det tidligere af det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen fremsatte skattereformforslag har man betragtet ejendomsskatter som driftsudgifter, således at de ikke kan benyttes til at regulere indkomsten, men skal trækkes fra i det år, hvori de forfalder. Som regel har ligningsmyndighederne vistnok tolereret dette, men man har derved fået en fast praksis, som ikke helt harmonerer med lovens ord. Jeg vil meget gerne,

at vi i udvalget tager dette problem op, så myndighederne i hvert fald får en klar og fast retningslinje på dette område.

Jeg kan på mit partis vegne give tilslutning til de foreslåede ændringer i ligningsloven. Vi vil gerne medvirke til også i år at få de ændringer, som vi under udvalgsarbejdet kan blive enige om, gennemført snarest muligt, så de nødvendige forberedelser til skatteligningen for det kommende år ikke forsinkes af vort arbejde.

Øllgaard: Efter den gennemgang af lovforslaget, som det ærede medlem hr. Hans Knudsen nu har foretaget, kan jeg indskrænke mig til at gøre bemærkninger til de ændringer, som den højtærede minister har foreslået.

Bestemmelserne i § 2 angående de personer, der er ansat ved udenlandske diplomatiske repræsentationer, kan vi tiltræde.

§§ 3 og 7, som angår de 16-årige børns skatteforhold, mener vi der i og for sig er nogen rimelighed i, men det medfører visse konsekvenser, som finansministeren også anførte ved fremsættelsen (sp. 399). Jeg citerer:

„Hvis et barn, der er fyldt 16, men ikke 18 år, slet ingen indtægt har, vil sambeholdningen altid være en fordel for skatteyderen. Hans skattepligtige indkomst vil ikke blive forhøjet, men han får børnefradrag for barnet. Hvis den skattepligtige indkomst er under 16 000 kr., vil han endvidere få børnetilskud til barnet, forudsat at børnetilskudsloven uændret får gyldighed for skatteåret 1957—58.“

Det er spørgsmålet om børnetilskuddet. Vi har nok stemt for børnetilskudsloven nogle gange, men vi har vist også altid taget forbehold over for selve ideen bag denne lov og også over for maksimalindkomstbeløbet på 16 000 kr. som betingelse for opnåelse af børnetilskud. Det forbehold ønsker vi også at tage her, og vi vil gerne have dette forhold drøftet i forbindelse med en forhøjelse af 16 års aldersgrænsen for børnefradragene til 18 år.

Bestemmelsen i § 4 om maksimalindkomstbeløbene og nedslagsbeløbene vil vi også gerne se nærmere på i et udvalg, og vi vil gerne have undersøgt rimeligheden i nedslagene for de 65-årige, som det ærede